



30. Januar 2015

FM 2015/131

Jeg fremsætter herved følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsorden for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at fremlægge en redegørelse om integration. Redegørelsen skal belyse, i hvilket omfang indførelsen af en ret til at tilegne sig grønlandsk, jf. § 5, stk. 1, i inatsisartutloven om sprogpolitik, har haft en effekt, og om denne effekt i givet fald kan betragtes som tilfredsstillende. Hvis ikke, skal redegørelsen belyse de barrierer, som ligger til grund for den manglende eller utilstrækkelige effekt. Redegørelsen skal med baggrund heri udmunde i anbefalinger om, hvorvidt (og i givet fald hvorledes) retten til at tilegne sig sprog bør udmøntes i en bekendtgørelse med hjemmel i lovens § 5, stk. 2. Samtidig skal redegørelsen vurdere, hvorvidt der er behov for at fastsætte tilsvarende regler vedrørende en ret til at tilegne sig viden om Grønlands samfundsforhold, kultur, traditioner, samt sociale normer og værdier.
(Medlem af Inatsisartut Juliane Henningsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse

Nyankomne tilflyttere bør indføres viden om vores kulturelle, sproglige og sociale værdier/normer og traditioner, således at de på et ligeværdigt grundlag bliver bedre i stand til at integrere sig i det grønlandske samfund.

Inatsisartut vedtog under FM 2006 et beslutningsforslag, som pålagde Naalakkersuisut at fremsætte forslag til en sproglig integrationslov, som i udgangspunktet giver enhver i Grønland med behov herfor ret til undervisning i sprogene grønlandsk, dansk og engelsk, samt i grønlandsk kultur- og samfundsforståelse.

Forslaget blev kun delvist implementeret: I 2010 fik vi en sproglov (inatsisartutloven om sprogpolitik), som i § 5 giver enhver med fast bopæl i Grønland ret til at tilegne sig grønlandsk og dansk samt sprog med international rækkevidde, i tale og skrift, således at de kan deltage i samfundslivet. Men tilflyttere har endnu ikke krav på at modtage undervisning i grønlandsk kultur- og samfundsforståelse.

Samtidig er det et åbent spørgsmål, hvad retten til at lære grønlandsk reelt har betydet for tilflytternes mulighed for integration. Retten er aldrig blevet udmøntet i en bekendtgørelse, selv om lovens § 5, stk. 2, giver Naalakkersuisut mulighed for - efter samråd herom med arbejdsmarkedets parter - at fastsætte regler om udmøntningen, herunder om kursus- og undervisningstilbud og frihed til deltagelse heri.

Tal fra Grønlands Statisk viser, at antallet af tilflyttere fra andre lande end Danmark og øvrige Skandinavien er stigende. Det er således væsentligt at undersøge om den gældende lovgivning imødekommer også disse grupper, og hvordan tilflytteres behov imø-

dekommes i spørgsmål om fx arbejdsmarkedsforhold, sprogkurser, uddannelsessystem, offentlige serviceydelser og kulturliv samt Grønlands historie.

I besvarelse af § 37 spørgsmål nr. 46-2014, som undertegnede stillede, blev det oplyst, at der tilbydes introduktionskurser som afholdes i Danmark til nye medarbejdere for både private og offentlige ny ansættelser. Desuden oplyses det, at man i Grønland tilbyder løbende modulkurser i det grønlandske sprog for nye medarbejdere i det offentlige som økonomisk støttes af Selvstyret.

Man kan på nuværende tidspunkt ikke finde præcise tal eller registreringer for, hvorledes introduktionskurserne eller for sags skyld sprogkurserne har haft effekt i forhold til selve formålet. Derfor er det svært at forholde sig til effekten af nuværende kursusforløb for indlæring af "det grønlandske sprog og samfund" da der pt. ikke foreligger analytiske redegørelser på området.

Jeg håber, at en vedtagelse af dette beslutningsforslag vil kunne råde bod herpå.

Hensigten med forslaget er også at bidrage til, at borgere i dette land, myndigheder, arbejdspladser, interesseorganisationer, sammenslutninger m.v. med respekt for tilflytternes integritet og uafhængighed fremmer integrationsprocessen i henhold til gældende lovgivning.

Økonomiske samt administrative konsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at implementeringen af forslaget vil lægge beslag på administrative ressourcer svarende til 1 – 1½ årsværk.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv

Ingen

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Det antages, at initiativet ikke vil medføre udgifter for den enkelte borger.